

SCÉNICKÁ ŽATVA

FESTIVALOVÝ DENNÍK 83. ROČNÍKA SÚŤAŽÍ SLOVENSKÝCH DIVADELNÝCH SÚBOROV
Č.3

EDITORÁLNE

Kladno - záporný hrdina...

Vraj mám napísať úvodník do trojky. Do trojky...?! Naša redaktorská práca sa dostáva do najvyšších obrátok hlavne v noci, preto by to mal byť ÚVONOČNÍK...

Chcel by som sa zamerať na tému tohtoročnej Žatvy - kto je pre mňa novodobý hrdina novodobej drámy a proti čomu, alebo za čo bojuje. Pre mňa je to moja manželka, ktorá hrdinsky, udatne a chrabro zvláda môj dosť bohémsky štýl života, keď som častejšie mimo vlastného obydlika, ako v ňom. Udatne a chrabro znáša pravidelno-nepravidelné vyčkávania na moje návraty a tak isto chrabro a udatne bojuje proti mojim ďalším pravidelno-nepravidelným odchodom. Už dvadsať rokov sa jej to nedarí, no ona bojuje ďalej. Aj napriek tomu, že dopredu vie, že je to boj márný a v podstate prehratý... Aj napriek tomu, že v podstate bojuje aj proti umeniu a divadlu, nepremešká ani jednu premiéru inscenácie, v ktorej som mal nejakým spôsobom „prsty“. Z toho vlastne vyplýva, že bojuje proti tomu, čomu na druhej strane drží palce, či dokonca skryte napomáha. Z toho všetkého vzniká vo mne dojem, že moja manželka vlastne vytvára svojím štýlom života nový typ kladno-záporného hrdinu, ktorý bojuje proti tomu, čo sám napomáha vytvárať...! Keď sa po SŽ opäť na chvíľu zjavím doma, budem sa s ňou musieť s ňou vážne porozprávať o smerovaní novodobej slovenskej drámy... (...len či po tom rozhovore ešte...dá mi...)

MAŇO LACKO

Fabula Rasa 2005

NEHRYZTE SI DO JAZYKA

Kde sa skrýva súčasný hrdina a kto mu stojí v ceste?

Za dverami...

Dnes hrdinu niet. Tam, kde nie sú hodnoty, tam nemôže byť hrdina. Lebo hrdina, odjakživa, zápasil o hodnoty. A bolo i je jedno, či víťazil, alebo prehrával. Keď sa zlikvidovalo divadlo činov (odtiaľ názov činohra - teda, divadlo skutkov) a zostali iba všeobecné pocity, či v lepšom prípade emocionálne zážitky, kdeže by sa vzal hrdina... Hrdinu vyhnali z divadla. A nemám na mysli iba Robina Hooda, Jánošíka, Cyrana či Noru.

VLADIMÍR ŠTEFKO

Nejlepší byl a je hrdina okamžiku. Tak se v Čechách označuje herec a jeho profese. Každý večer nosí kůži na trh, každý večer se utkává s lítou saní. Je Romeem i Hamletem, Pannou

Orleánskou... Ale to už je dost profláknuté. Hrdiny okamžiku dnes bývají i nejrůznější celebrity a hvězdičky, se slávou do patnácti minut, usměvaví miláčkové, lumpové, tuneláři, Usámové...

Prý se i na Slovensku chystají televizní Vyvolení, oni bahenní hrdinové a droga jednoduchých diváků, konečně ani já si pár dílů nenechal ujít. Česká stanice Nova, která má Big Brother, a Prima s Vyvolenými minulou neděli svedly bitvu. Ten večer se na jejich „reality show“ dívalo 3,5 milionu diváků najednou! Nuž, vstali noví hrdinové! V Čechách jsou ovšem ještě latentní hrdinové, Blaničtí rytíři. A ti prý vyjedou, až bude nejhůř. Zatím nejedou. A mám pocit, že dlouho ještě ne, že nejhůř ještě není. Přestože za bolševika se říkalo - lépe už bylo!

ALEXANDR GREGAR

PROGRAM

PIATOK 2. 9. 2005

10.00 DO Strojár

Rozborový seminár, vzdelávací cyklus EDUART a prednášky

13.00 Štúdio SKD

DIVADELNÝ SÚBOR DIKO PRI ZŠ NA KOCELOVEJ UL., BRATISLAVA

Jozef Rigo: Zázračný kufor - miniatúra

Réžia: Jozef Rigo

13.20 Štúdio SKD

DETSKÝ DIVADELNÝ SÚBOR ZRKADLO, KREMNIKA

Peter Luptovský: ...no len sa z toho nezblázni... - miniatúra

Réžia: Peter Luptovský

14.00 Kino DO Strojár

ÉS! SZÍNHÁZ?! , NOVÁ STRÁŽ

János Pájinkás

Réžia: Csilla Szabó

16.00 Okresná knižnica

Vernisáž výstavy divadelných fotografií Filipa Lašuta a koncert folkovej skupiny A29

18.00 Kino DO Strojár

Vystúpenie laureátov 50. Hviezdoslavovho Kubína

20.00 Štúdio SKD

DIVADELNÉ ZDRUŽENIE PARTIZÁNSKE

Daniil Charms: Spomienky budúceho starca

Réžia: Jozef Krasula

22.00 Festivalový stan

US pyramída, Spišská Nová Ves, Pánska jazda - kabaret zúfalých mužov

23.00 Festivalový stan

Divadelná zábava až do rána - DJ Lupto tancovačka show

PO PAPULI` `` hodnotenie poroty` ``

Stroskotanie civilizácie

S. Mrožek je dobrý a populárny autor. Napriek tomu, že od napísania Stroskotancov už uplynulo veľa rokov, hra oslovuje inscenátorov i divákov. Divadlo VHV z Kovačice siahlo po ňom nie náhodne, má svoje miesto v ich repertoárovej skladbe. Nemožno pochybovať, že herci tohto súboru vedia, o čom je Mrožkova tragigroteska, že vedia, čo hrajú, ale... Pravdepodobne fakt, že režisérom inscenácie je aj účinkujúci (a zaujímavý) herec M. Matijević, ovplyvnil javiskový výsledok. Najmä v tom, že sa hrá čosi ako kostra Mrožkovej hry, málo nuanovaná, repliky znejú trochu mechanicky a plasticita situácií v gradačnej linke nemá dostatočnú energiu. Tým vzniká, že obludnosť situácie nerastie, skôr zostáva v polohe humorne karikatúrneho obrazu.

Režisér typovo hru obsadil dobre, nebál sa

humoru, ale nezabránil plochosti scénického opusu. Dalo by sa to povedať aj tak, že Kovačičania nám predviedli elementaristiku Mrožkovej hry. Sporný je príhonný hudobný sprievod (semanticky odťažité) a celkom ilustratívne použitie zvukov mora. Títo stroskotanci totižto nie sú pravými stroskotancami kdesi v šíravách oceánu, ale stroskotancami civilizácie, stavu človečenstva. V scénografickom riešení sa to objavilo v tom, že plť obkolesujú konzervy, plastikové fľaše. Žiaľ, táto slubná metafora sa nie celkom naplnila - totiž, že ide o (posledných?) ľudí na smetisku civilizácie. Škoda, že plasticnosť a diferenciacia hereckého konania nebola hlbšia. Za jednu vec však, treba súbor z Kovačice pochváliť - vyhli sa rozšírenému bludu o tom, že absurdnú dramatikú treba hrať absurdnými prostriedkami. Ich nábeh ku konkrétnemu herectvu znel ako príslub.

VLADIMÍR ŠTEFKO

Slawomir Mrožek: Stroskotanci

`` PUSTITE SI `` HUBU "NA ŠPACÍR"

Ako sme revali...

Ondro mal nápad. Paľo vymyslel názov, Mišo plagáty. Stanovili sme si termín. Všetci. A tak sa to všetko začalo. V Rade pre neprofesionálne divadlo na Slovensku (RPND). Chceli sme upozorniť verejnosť a kultúrne inštitúcie na amatérske hnutie, na všetkých divadelníkov, kolektívy i jednotlivcov vo všetkých kútoch Slovenska. Že sme tu!!! Rozhodli sme sa, že 15. máj 2005 bude štartovný. Oslovili sme súbory, aby sa pripojili k celoslovenskej výzve RPND a prostredníctvom happeningu, predstavenia, premiéry, performance, výstavy či akéhokoľvek divadelného podujatia uskutočneného v mieste svojho pôsobenia

sa tak zapojili do vyhlásenej akcie. Oslovili sme aj médiá, mali sme upútavku v televízii a z jedného z najväčších „Divadelných revov“ v Šali verejnoprávna televízia nakrútila reportáž. Súborov, ktoré sa zúčastnili tejto akcie bolo vyše päťdesiat. Zároveň sme chceli vyjadriť podporu a postoj amatérskeho divadla k Svetovému dňu divadla. Bola to prvá lastovička a snáď nie posledná. Divadelné revy boli úspešné. Príďte sa pozrieť na výstavu fotografií z akcie v kine Strojár. „Revat“ chceme aj v roku 2006! Bude nás určite viac.

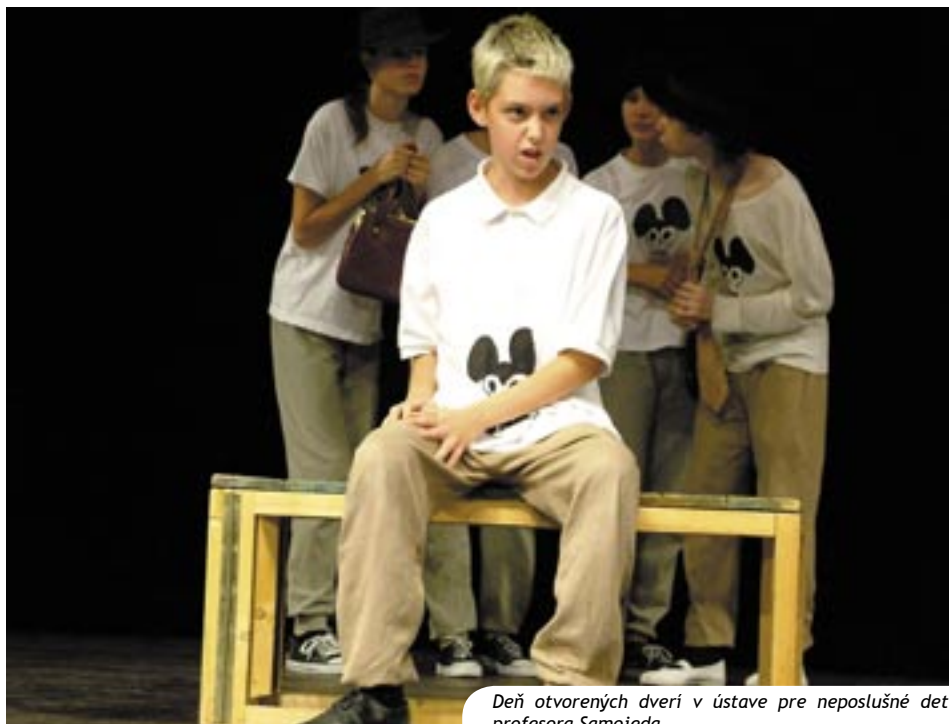
SIMONA LUKÁČOVÁ
podpredsedníčka RPND

Nočná mora zo Samojed Street

Detský divadelný súbor Lano je súbor s dlhoročnou tradíciou, ktorý má na svojom konte vynikajúce inscenácie. Pod vedením Alexandry Skořepovej siahli jeho členovia po vynikajúcej predlohe - Taragel'ova/Danglár'ova kniha Rozprávky pre neposlušné deti (a ich starostlivých rodičov) patrí k tomu najlepšiemu na poli detskej literatúry - a trúfam si povedať, že táto pôvodná slovenská kniha veľmi dobre obstojí aj v medzinárodnom merítke. Zbierka krátkych moralít s hororovým alebo absurdným vyústením portrétuje neposlušné deti s obrovskou dávkou „vhladu“ do detskej psychiky, bez nánosu „dospeláckeho“ moralizovania alebo zlého pedagogizovania. Neposlušné deti sú malé kruté monštrá, ktoré na svoju neposlušnosť doplatia spôsobom, aký sa objavuje v detských nočných morách. Alexandra Skořepová sa rozhodla prezentovať Rozprávky v divadelnom tvare, ktorý má bližšie ku (detskému) kabaretu ako k tradičnej (detskej) činohernej inscenácii. Voľba je to logická a dobrá z dvoch dôvodov - režisérka má k dispozícii veľmi talentovaný súbor (ktorý si sama vychovala!), ktorý dobre ovláda javiskovú reč aj pohyb, vie spievať rovnako dobre ako vypointovať dialóg. Druhým dôvodom je látka predlohy - knižné Rozprávky

totiž neponúkajú tolko príbehov alebo motívov, ktoré by nasýtli plnokrvnú (detskú) činohru. Tento princíp výborne funguje v momentoch, keď protagonisti inscenácie dostávajú voľný priestor pre improvizáciu - za všetky spomeňme scénu „ako sa trápia učiteľky“. Prestáva ale fungovať vtedy, keď deti karikujú svojich pedagógov, či jednotlivých zamestnancov Ústavu profesora Samojedu. Vtedy nedostatok skúsenosti protagonistov nahrádzajú zvonku dodané repliky, ktorým chýba uveriteľnosť. Tvar prestáva fungovať aj v momentoch, keď vklad režisérky a autorky finálnej podoby scenára preváži nad improvizáciami protagonistov či Taragel'ovými textami - vid' napr. pieseň o žalobabe Lube, ktorá sa môže uplatniť v politike. Tento song by sa možno neustratil ani v nejakej inscenácii Brechtovej hry. Podobných okamihov bolo v inscenácii bohužiaľ niekoľko. Myslím, že inscenácii by pomohlo vykročiť odvážnejšie smerom ku kabaretu, inšpirovanému čítaním Rozprávok. Ubrať z činohry. Neočakávať piesne či scény s pointou. Dať hercom viac priestoru pre vytvorenie vlastných dialógov. Nezláknúť sa krutosti a absurdity niektorých detských fantázií. Téma je pre nedospelých protagonistov veľmi lákavá a inšpiratívna. Ale koho by vlastne nebavilo vymýšľať, akej najväčšej „neplechy“ sa dá dopustiť (prípadne, ako sa na ňu dá doplatiť)?

JÁN ŠIMKO

Deň otvorených dverí v ústave pre neposlušné deti profesora Samojedu

skrytý redaktor festivalovej TV

`` CEZ ZUBY `` "minihodnotenia divadelníkov"

STROSKOTANCI

Inscenácia bola monotónna. Tvorcovia sa sústredili najmä na politický kontext hry. Rezignovali na ľudský faktor stroskotancov v takejto absurdnej situácii. Nefungovali zvraty, lebo rezignovali na budovanie vzťahov medzi postavami. V herectve mali tendenciu namiesto charakterov vytvárať „šarže“. Myslíme si, že Mrožkovu hru prispôbili domácej situácii.

ZA DVERAMI - DIVADELNÝ PROJEKT

Včera prezentovaný divadelný projekt „Za dverami“ priniesol nesporne zaujímavé avšak žánrovo nesúrodé predstavenie, v ktorom akoby absentoval príbeh, koncepcia, pevnejšia dramaturgia.

Z nejasnej typológie postáv vyplynula v priebehu inscenácie nečitateľnosť príbehu, ktorá často dekoncentrovala pozornosť diváka. Štruktúra predstavenia nedovoľovala divákovi zorientovať sa v príbehu. Na druhej strane, videli sme kvalitnú prácu zo znakom, invenciu vo využívaní divadelných prostriedkov. Na javisko priniesli zaujímavú tému, ktorá nás inšpirovala k úvahám o svojich vlastných „dverách“.

MURLIN MURLO

Neodôvodniteľne bola scéna priblížená k publiku. Ochudobnili nás o pohľad „cez kľúčovú dierku“. Zároveň nás nútili sledovať hereckú drobnokresbu, ktorú však neudržali, alebo dokonca nebola presná. V našej diskusii sme sa ani nevedeli dohodnúť na jednotnej motivácii konania niektorých postáv. Niektoré postavy boli až plagátovo a karikatúrne stvárnené.

Kto sú títo ľudia: Murlin a Alex? Nie je jasné, aký bol Alex a či sa zmenil.

EDUART

Za dveřmi

PO PAPULI hodnotenie poroty

Německo-polsko-český divadelní projekt Vymyslel ho před cca třemi lety Franz-Josef Witting, který je v Německu výtečným organizátorem amatérských divadelních akcí, mimochodem pravidelně jezdí i na Jiráskův Hronov. F.J.W. se pokusil spojit německé a polské divadelníky a oslovil i českou stranu ke společnému projektu a sehnal i finanční podporu. Skupina se po dva roky scházela v německém Paderbornu, v polském Krakově a v Čechách, v Jirkově u Chomutova. Vedl ji a vede, neb inscenace Za dveřmi se hraje na mnoha festivalech, profesionální polský režisér, Michal Nocon. Ten pracuje a žije převážně v Německu. Skupinu tvoří zájemci, kteří se rozhodli podstoupit takto časově (finančně i fyzicky) náročný projekt, kteří si chtěli vyzkoušet podobnou práci. Takže jakýsi výběr „talentů“ ani jakési „ideové zamerění“ nebylo důvodem sestavení skupiny. Proto se v ní sešli lidé s různými zkušenostmi a různou mírou talentu. Tolik informace, kterou jsme získali k rozšíření článku v bulletinu Žatvy.

Sestavit takovou skupinu a pokusit se o společnou práci „přes hranice“ je určitě zajímavé a v současných evropských kontextech potřebné - jak vidět i možné. Konečně v oblasti moderního tanečního divadla, i v Čechách, takové projekty vznikají, v oblasti činoherního divadla méně. Hledá se forma a způsob komunikace, souznění, národní kultury se obohacují, vzniká prostě něco nového pozitivního nebo se to hledá. Výsledek práce skupiny režiséra Nocona, jistě úctyhodného divadelního projektu, však provázejí otázky - v čem je jeho význam, základní pozitivum? Je jím pouze ono setkání nadšenců nebo si z jejich společné práce odneseme i my obohacující zkušenost, zážitek z něčeho nového nebo silného? Co dalo vytvořené představení nám, divákům?

Práce skupiny je inspirována texty France Kafky, spíše však některými motivy z jeho Deníků, Proměny, možná Zámku. Teze odečtené z Kafky tvoří sled scén převážně neverbálního divadla na pomezí činohry, tance a pantomimy. Režisér vymyslel „akční“ scénografii - dveře, překážku mezi lidskými vztahy. Evokují úzkost Řehoře Samsy (Kafky), úzkost jedince násobenou vědomím nepřátelského okolního světa, jemuž je třeba se vzepřít. Což se stane, dveře jsou zbičovány a pak i spoutány, zazní teskná, snad očistná moravská píseň... Než se však stane, sledujeme tříšť scén, v nichž za dveře nahlížíme z nejrůznějších stran a úhlů. Sugestivní hudba podbarvuje lidské pinožení, panoptikum vášní, zrad, podrazů, erotických představ, touhy a zklamání, snad i memento vyššího řádu, ale to už fabulujeme. A jakoby právě hudba, i světelný plán, byly nejsilnějším motorem představení. Jevištní situace jsou spíše vy kalkulovaným formálním gestem, které není herecky přesvědčivé a stereotyp inscenace brzy obrousí pozornost. Zůstanou jen efektní obrazy, často zašifrované, až je po jejich smyslu třeba pátrat, většinou ex post. Věříme však, že členové této skupiny si do života odnášejí cosi, co je samé obohatilo.

ALEXANDR GREGAR

Zážitok

A silný. Kombinácia dobrého a zásadného súčasného textu, skromnej, „upozadenej“ réžie a vynikajúceho herectva nemôže priniesť nič iné. Reč je o predstavení **Murlin Murlo Divadla G. Féjerpataky-Belopotockého z Liptovského Mikuláša**. Chvála dramaturgie - divadlo si zvolilo text, ktorý nastoľuje silnú tému - veľmi zručný autor dokáže čechovovskými prostriedkami napísať postavy so silnými osobnými príbehmi a zároveň mrazivo trefne evokovať atmosféru prostredia, v ktorom žijú. Smradlavé malomesto, na jednom konci so slepačou farmou, na druhom s koksárňou a okrem toho ešte štyri ulice a kultúrny dom, v ktorom vystupujú Trpaslíci so svojím striptízom. Koládova dráma a mikulášsky súbor dokázali túto atmosféru preniesť na javisko s použitím minimálnych divadelných prostriedkov (a žiadneho zbytočného) spôsobom, akým to v šesťdesiatych rokoch dokazovali filmári českej novej vlny. Rád by som sa pozastavil pri herectve a režijnom vedení hercov. Po veľmi dlhom čase som na slovenských javiskách videl hercov, ktorí na javisku nepotrebnú byť v prvom rade pekní (aby sa za nich v reklamných spotoch na svoje výrobky nemuseli firmy hanbiť). Tvorcom išlo o výpoveď o živote, vesmíre a tak vôbec.. Ich autentické herectvo bolo prirodzené, malo výborný temporytmus, vynikajúco odpozorované psychofyzické charakteristiky dramatických postáv a originálne herecké gestá. To všetko v jednoduchých, jasne čitateľných mizanscénach, v scénografii bez zbytočných efektov a výborne utrafených kostýmoch. Ono sa to môže zdať ako jednoduché. Tricky thing. Ako sa dobrému pozorovateľovi, ktorý nemá iné talenty, nikdy nepodarí napísať Slobodov Narcis (a pritom sú tam všetky situácie odpozorované z reality), tak sa mu nikdy nepodarí taká inscenácia Murlin Murlo ako Jánovi Kuráňovi a jeho crew. Režisérska pokora síce znie ako to najhoršie klíše, ale vidieť ju na pozadí nejakej inscenácie je vždy - vid' titul. Čo sa to udialo s postavami? Pre ženy malého mesta (psychicky

PO PAPULI hodnotenie poroty

chorá Murlin, jej sestra Ina, žena suseda Michala) niet iného východiska ako vydať sa, alebo mať dieťa. Tým začne nový život. Ale muži... Ktorí sú k dispozícii, sú krutí, agresívni a minimálne tak znudení ako spomínané ženy. Ale deti a nový život sa rodia z lásky a tej v ich malom materialistickom svete niet. Bezvýchodisková situácia všetkých postáv hry by mohla zväzdať k pátosu. Ale výborný text a výborná inscenácia mu nedávajú žiadnu šancu. Veľmi dôstojne a zručne nám podávajú groteskný obraz, ktorý nám nesprostredkuje tézy, žánrové obrázky alebo veľmi účinné depresívum. Vis a vis nám na pozadí príbehov sprostredkujú zážitok, životný pocit dramatických postáv - to, čo dokáže iba divadlo. Nič netreba prechváliť, ale komu česť, tomu česť. Počas inscenácie som sa pokúšal vybaviť si slovenských profesionálnych hercov, ktorí by dokázali zahrať Murlin Munro tak uveriteľne, ako DS GFB. Ak vám niekto napadne, pošlite mi prosím email. A ešte jedna vec na záver. Záver. Znie hudba. Pieseň Ludmily Klimovej. Potichu, ledva ju počuť. Žiadne veľké finále, ktoré by zaklincovalo všetko, čo sa dialo predtým. The truth doesn't have to be turned loud.

JÁN ŠIMKO

Murlin Murlo

````VÝKRIK DO TMY```` rozhovor s tvorcom

Rozhovor s **Jánom Kuráňom**, režisérom inscenácie „Murlin Murlo“ Divadelného súboru G. Fejérpataky-Belopotockého pri DK v Liptovskom Mikuláši.

Kto je pre teba a pre divadlo v tejto novej spoločenskej dobe novým hrdinom a proti komu / čomu, alebo skôr za koho / za čo by mal dnes bojovať?

Na túto tému je veľmi ťažké odpovedať. Éra Hamletov, Cidov i Donov Quijotov už prešla a v súčasnom divadle je podľa mňa hlavným hrdinom človek. Človek ako taký. Jednoduchá osobnosť. Nevymedzuje sa už presne ako nejaký charakter alebo typ. Je to človek - ako v našom predstavení - obnažený, čistý. A proti čomu, či za čo by mal bojovať? Asi za lepší svet. Ako vidíme v našom predstavení, svet nie je len pekný. A ľudom, divákovi by sme mali ukázať, aký ten svet v skutočnosti naozaj je, ukázať mu aj druhú stranu života... O tom by sa dalo dlho rozprávať...

Slawimir Mrozek: Stroskotanci

````VÝKRIK DO TMY```` rozhovor s tvorcom

Rozhovor s **Pavлом Jonášom**, vedúcim ochotníckeho divadla VHV Kovačica vo Vojvodine.

Ako sa vám hralo pred slovenským publikom?
Uvedomujeme si, že martinský divák je „vybraný“ divák - aspoň polovica obecnstva tu v Martine je divadelná a tá druhá polovica nie je síce zapojená priamo do divadla, ale určite sa v ňom vyzná. Na začiatku sme preto mali trochu trému, či podáme výkon hodný tunajších divákov. Vzhľadom na to, že často hrávame pred srbským obecnstvom a nie len pred slovenským, museli sme dbať na slovenčinu, aby nám diváci rozumeli. Sme veľmi poctení, že sme mohli hrať na martinskej Scénickej žatve a toto vystúpenie pred slovenským publikom považujeme za vrchol nášho tohtoročného snaženia.

Kto je podľa vás novodobý hrdina a proti komu, čomu by mal bojovať?

Podľa mňa hrdina v tejto dobe neexistuje, pretože je nedostatok mravných vlastností, ktoré nás majú viesť cestou k určitému cieľu.

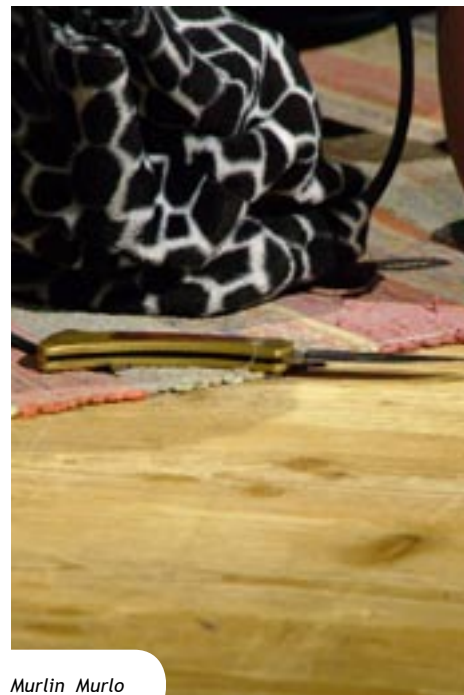
Veľa môžeme hovoriť aj o samotných Koládových hrdinoch. Ako si sa dostal k textu Murlin Murlo?

Pôvodne som mal pre túto sezónu pripravený úplne iný text, ale moji dramaturgovia mi ponúkli Koládu. Po stretnutí s prekladateľkou Vlad'kou Fekete a prečítaní textu som si uvedomil, že je to skvelá, výborne napísaná hra. Som rád, že som ju mohol spracovať s výbornou partiou ľudí...

V bulletine uvádzate, že ide o jeho slovenskú premiéru. Je to vôbec možné, že žiadne slovenské divadlo, či už profesionálne alebo neprofesionálne doteraz nesiahlo po texte Murlin Murlo, ktorý uvádzajú mnohé známe javiská v celej Európe?

Vedenie kamenných divadiel sa často bojí siahnuť po textoch podobného typu z čisto komerčných príčin. Majú strach, či sa takéto drámy budú „predávať“ a naplnia pokladne. To je, žiaľ, v slovenských divadlách bojujúcich o priazeň návštevníkov častý fenomén.

Zhovárala sa JULIANA BEŇOVÁ,

Murlin Murlo

````VÝKRIK DO TMY```` rozhovor s tvorcom

Rozhovor s **Alexandrou Skořepovou**, vedúcou Detského divadelného súboru LANO pri ZUŠ J. Kresánka v Bratislave.

Kto je pre vás novodobým hrdinom v divadle?
Podľa môjho názoru by mal divadelný hrdina byť človek, ktorý sa určitým spôsobom vymyká priemeru. Nie kvôli vlastnému úspechu a pôžitku, ale v hĺbke jeho snaženie smeruje k zlepšeniu medziľudských vzťahov.

Proti komu / čomu by mal bojovať?

Na druhej strane stojí to, čo nás ovláda. Novodobý hrdina by mal bojovať práve proti tomu negatívemu, čo ma každý z nás vo svojom vnútri. Napríklad malosť, nedostatok pokory, chtivosť, neláska, nevšímavosť k veciam všedného života.

MICHAL NOVODOMSKÝ (NEWHOUSE)

Deň otvorených dverí v ústave pre neposlušné deti profesora Samojeada

Ocenení

Na Scénickej žatve 2005 v Martine **Národné osvetové centrum** v súlade s platnými ustanoveniami oceňovania najvýznamnejších tvorivých aktivít v oblasti osvetu a miestnej kultúry udelilo ocenenie **Medailu Daniela Gabriela Licharda** divadelníkom pri príležitosti 135. výročia divadelného diania v Novom Meste nad Váhom za výrazný podiel na rozvoji a šírení umeleckých hodnôt a aktivít v oblasti ochotníckeho divadla v miestnych a celoslovenských podmienkach:

- **Štefanovi Psoťnému** - hercovi, režisérovi a organizátorovi divadelného diania
- **Božene Abrahámovej** - Hollej, in memoriam, ktorá bola zakladajúcou členkou Krúžku divadelných ochotníkov Jozefa Hollého a ako herečka a režisérka sa zúčastňovala divadelných závodov ÚSOD v Martine

Na Scénickej žatve 2005 v Martine **Národné osvetové centrum** v súlade s platnými ustanoveniami oceňovania najvýznamnejších tvorivých aktivít v oblasti osvetu a miestnej kultúry udeľuje **Poctu generálneho riaditeľa Národného osvetového centra PhDr. Jána Tazberíka** pri príležitosti 135. výročia divadelného diania v Novom Meste nad Váhom a ocenenie za výrazný podiel na rozvoji a šírení umeleckých hodnôt a aktivít v oblasti ochotníckeho divadla v miestnych a celoslovenských podmienkach týmto divadelníkom:

- **RNDr. Ľuboslave Košťalovej a Jarmile Majerníkovej** - dlhoročným členkám Stálej divadelnej ochotníckej scény pri Mestskom kultúrnom stredisku v divadelnom súbore Javorina

Ocenenia odovzdala Alena Štefková, riaditeľka Ústavu amatérskej umeleckej tvorby Národného osvetového centra.

Všetkým oceneným srdečne blahozeláme!

````ODIŠIEL PRIATEĽ````

Keď som v rokoch šesťdesiatych začínal vnikat' do tajov divadla a začal sa zaujímať kto je kto, spoznal som na divadelnej Spišskej Novej Vsi vynikajúceho človeka - režiséra, herca, výborného rozprávača a ešte lepšieho speváka **Jurka Kováča** z Banskej Bystrice. Moje nefalšované priateľstvo s týmto vzácnym človekom a v mnohých prípadoch i učiteľom sa stupňovalo rokmi, ktoré sme spoločne prežili pri rôznych podujatiach. Medzi tie najkrajšie a najpodnetnejšie patria určite pobyty tu, na Scénickej žatve, či na Jirákových Hronovoch.

Bol zanietným divadelníkom telom i dušou. Pracoval ako metodik pre divadlo v SOS v Banskej Bystrici. Dlhé roky pôsobil ako umelecký vedúci a režisér divadelného súboru A. Sládkoviča v Banskej Bystrici a nepochybne sme ho nemohli prehladnúť v desiatkach postáv či postavíček na filmovom plátne. Faktom zostane i to, že i jeho zásluhou ochotnícke divadlo v Banskobystrickom regióne pracuje na vysokej umeleckej úrovni.

Žiaľ, zostanú len spomienky...

Tento vzácný človek opustil naše rady náhle, vo veku 71 rokov, v nedeľu 28. augusta 2005. Za všetkých divadelníkov, ktorí Ťa Jurko poznali, Ti prajem na tom „druhom brehu“ to naše divadelné - ZLOM VÁŽ!

LADISLAV VAGADAY
DSJCH Brezno

````PUSTITE SI ```` HUBU "NA ŠPACÍR"

Pripravili sme nový divadelný festival.

Vážení účastníci Scénickej žatvy, dovoľte mi, aby som Vás všetkých v mene organizátorov čo najsrdečnejšie pozval do Brezna v dňoch **22. - 24. septembra 2005** na nultý ročník inšpiratívneho divadelného festivalu

DIVADELNÁ CHALÚPKA

(divadlo, ktoré Vás osloví a na ktoré určite nezabudnete)

Prečo v Brezne? Už dlhší čas sme sa pohrávali s myšlienkou zorganizovať takéto podujatie, ktoré by nadväzovalo na bohaté kultúrne tradície a zvlášť divadelné, v našom meste i regióne. Pod priamou záštitou mesta Brezno, MsDK v Brezne, SOS v Banskej Bystrici a za účinnej spolupráce Stálej divadelnej ochotníckej scény pri n.o. Terra Incognito, divadelného súboru Jána Chalupku sme do Brezna prizvali to najlepšie, čo momentálne amatérske dianie na Slovensku

ponúka. Počas troch dní sa predstavia súbory z: Popradu, Partizánskeho, Prievidze, Liptovského Mikuláša, Spišskej Novej Vsi a mnohých iných miest Slovenska. Privítame aj zahraničný súbor zo Srbska a Čiernej Hory - DIVADLO VHV z Báčskeho Petrovca ako i inscenáciu D. Cinkotu - **Pikový kráľ** zo Zvolena. Je len samozrejmé, že sme pripravili pre najmladších tvorivé dielne pod vedením skúsených lektorov, kriticko-nekritický odborný seminár a rôzne sprievodné akcie. Jednoducho, aby toho bolo veľa a hlavne - fajňô!

Veríme, že si tento termín zapíšete a Vaše kroky budú koncom septembra smerovať do Brezna. Príd'te, neobanujete!!!
TEŠÍME SA NA VÁS!

LADISLAV VAGADAY
za organizačný výbor

FaxCOPY a.s.

Festivalový denník

````Michal Ditte```` šéfredaktor a layout

````Maňo Lacko```` redaktor

````Juliana Beňová```` redaktorka a jazyková redaktorka

````Lukáš Kodoň```` redaktor